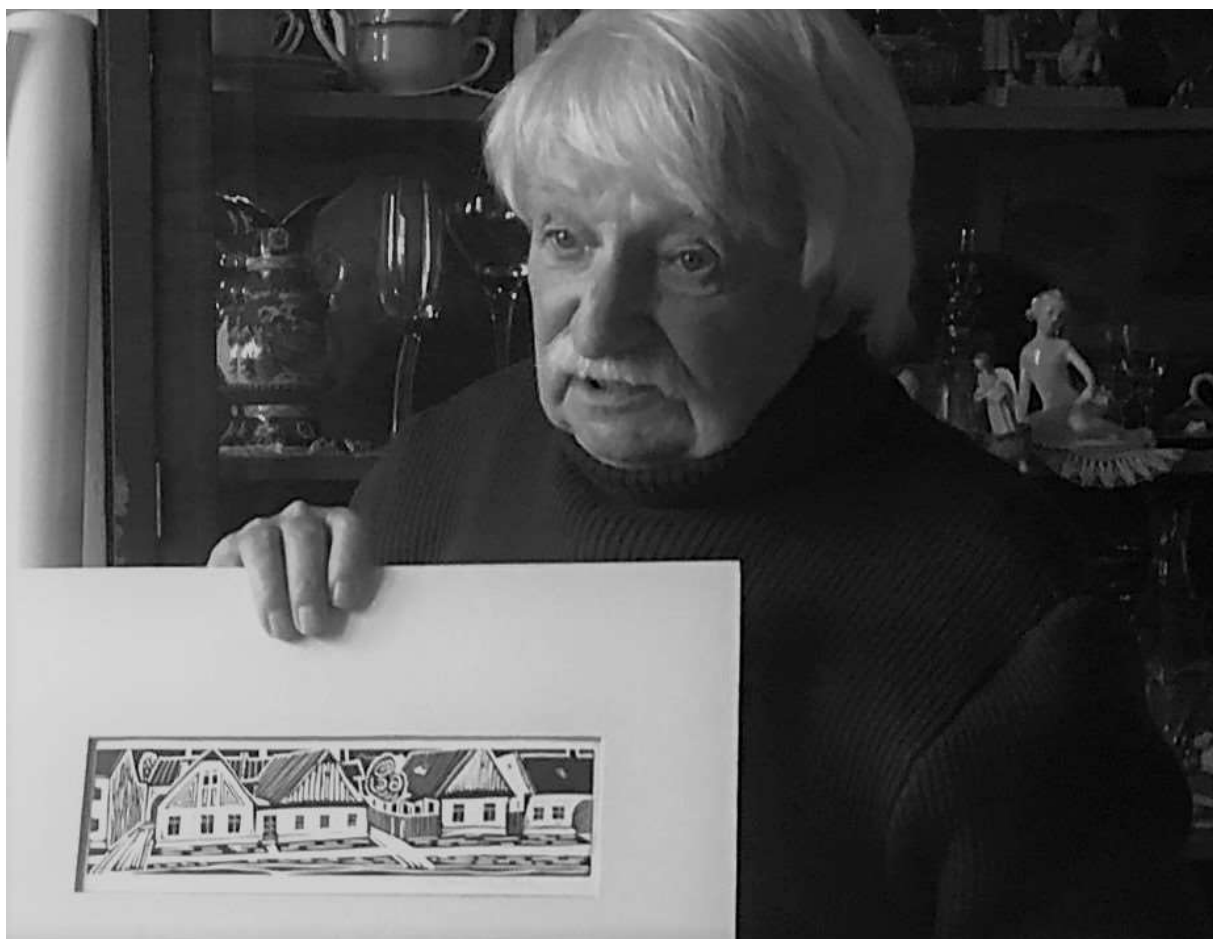

Scénář k rozhlasové reportáži

Zpracovali:

**Viktor Chaňo, Aneta Hlobilová, Jakub Klesnil, Anežka Mařová
a Adriana Sladká pod vedením Mgr. Jasny Mikeškové**

ZŠ Bratrství Bystřice pod Hostýnem

Strípky z životního příběhu malíře a grafika Karla Bubílka

V Bystřici pod Hostýnem a jejím okolí byste našli jen málo lidí, kteří by alespoň z doslechu neznali jméno zdejšího malíře, šestaosmdesátiletého pana Karla Bubílka. Žádný z obrazů, ani ta nejmenší kresba neутají jeho lásku a obdiv k půvabné krajině Podhostýnska.

Důvěrný vztah k přírodě, lesům a kreslení se však zrodil již v období dětství a raného mládí, které prožil na Slovácku, v Kyjově. Tam rodinu zasáhla druhá světová válka.

„Z té války, to si pamatuju, jsem za heydrichiády přišel ze školy domů a po baráku chodili dva pánové a nakonec si tatínek odvedli. Protože tatínek měl bratra, Vojtěcha Bubílka, který byl zahraniční letec.“

Z koncentračního tábora se tatínek naštěstí po roce vrátil, ale dramatické okamžiky s sebou přinesl i konec války. Večer, když všichni Kyjovjané slavili první den osvobození a město zůstalo bez elektrického proudu, vtrhli přímo do kuchyně Bubílkových tři sovětští vojáci. Tehdy je zachránila domobrana.

Po válce začal mladičký Karel Bubílek studovat na Lesnické škole v Hranicích. Byl to jeho splněný sen, bohužel neměl dlouhého trvání. V Československu se schylovalo ke komunistickému převratu.

„Byl jsem v prvním ročníku a přišel rok 48, v květnu roku 48 mi řekli, že už nemusím chodit do školy.“

„Tak to bylo tenkrát, víte. Někdo napsal posudek a už to s ním šlo. Já jsem nebyl dělnický kádr, takže jsem neměl nárok študovat.“

Tehdy ještě netušil, že ta nejšťastnější životní etapa odstartuje o pár let později na Uměleckoprůmyslové škole v Brně a natrvalo ovlivní jeho budoucnost. I dnes s úsměvem vzpomíná na své učitele, spolužáky a společné zážitky.

„Byla to škola zajímavá v tom, že jsme se tam naučili spoustu technik.“

„A malovat jsme se tam učili taky, ale denně, denně! Měli jsme pana profesora Langera, a to bylo jediný oddělení, kde žáci ze všech čtyř ročníků museli každý den, včetně soboty a nedělí, odevzdat dvě kresby. Dvě kresby.“

V domě, ve kterém jsme pana Bubílka navštívili, je spousta jeho obrazů. Malování pro něj dodnes představuje obrovskou vášeň, věnuje se mu v jakémkoli ročním období.

„Tady ty akvarely, to je dělané podle skutečnosti, čili postavím si na stůl kytici a tu maluju. Když jedu do terénu, postavím si stojan a maluju venku. Ale tady ty oleje už dělám podle těch akvarelů. Například obraz Pod Třemi kameny tady v rohu je originál, co jsem dělal venku. A v zimě podle toho maluju těma olejama. V posledním díle tady se vracím do dětských let, takže to vychází jako taková víceméně dětská kresba.“

Setkání s panem Karlem Bubílkem pro nás bylo hřejivým pohlazením. Neuvěřitelnou energií, optimismus, životní nadhled a laskavý humor může ostatním rozdávat. Je to neobyčejný muž s malířskou paletou a srdcem na dlani.

Ve Chvalčově, 15. února 2019